

29 września. O. Jacek Salij OP komentuje Ewangelię

(Dn 7, 9-10. 13-14) Patrzałem, aż postawiono trony, a Przedwieczny zajął miejsce. Szata Jego była biała jak śnieg, a włosy Jego głowy jakby z czystej wełny. Tron Jego był z ognistych płomieni, jego koła to płonący ogień. Strumień ognia się rozlewał i wypływał sprzed Niego. Tysiąc tysięcy służyło Mu, a dziesięć tysięcy po dziesięć tysięcy stało przed Nim. Sąd zasiadł i otwarto księgi. Patrzałem w nocnych widzeniach, a oto na obłokach nieba przybywa jakby Syn Człowieczy. Podchodzi do Przedwiecznego i wprowadzają Go przed Niego. Powierzono Mu panowanie, chwałę i władzę królewską, a służyły Mu wszystkie narody, ludy i języki. Panowanie Jego jest wiecznym panowaniem, które nie przeminie, a Jego królestwo nie ulegnie zagładzie.

(Dn 7, 9-10. 13-14)

Patrzałem, aż postawiono trony, a Przedwieczny zajął miejsce. Szata Jego była biała jak śnieg, a włosy Jego głowy jakby z czystej wełny. Tron Jego był z ognistych płomieni, jego koła to płonący ogień. Strumień ognia się rozlewał i wypływał sprzed Niego. Tysiąc tysięcy służyło Mu, a dziesięć tysięcy po dziesięć tysięcy stało przed Nim. Sąd zasiadł i otwarto księgi. Patrzałem w nocnych widzeniach, a oto na obłokach nieba przybywa jakby Syn Człowieczy. Podchodzi do Przedwiecznego i wprowadzają Go przed Niego. Powierzono Mu panowanie, chwałę i władzę królewską, a służyły Mu wszystkie narody, ludy i języki. Panowanie Jego jest wiecznym panowaniem, które nie przeminie, a Jego królestwo nie ulegnie zagładzie.

(Ps 138, 1-2a. 2b-3. 4-5)

REFREN: *Wobec aniołów psalm zaśpiewam Panu*

Będę Cię sławił, Panie, z całego serca,
bo usłyszałeś słowa ust moich;
będę śpiewał Ci psalm wobec aniołów,
pokłon Ci oddam w Twoim świętym przybytku.

I będę sławił Twe imię za łaskę Twoją i wierność,
bo ponad wszystko wywyższyłeś Twoje imię i obietnicę.
Wysłuchałeś mnie, kiedy Cię wzywałem,
pomnożyłeś moc mojej duszy.

Wszyscy królowie ziemi będą dziękować Tobie, Panie,
gdy usłyszają słowa ust Twoich,
i będą opiewać drogi Pana:
„Zaprawdę, chwała Pana jest wielka”.

Aklamacja (Ps 103, 21)

Błogosławcie Pana, wszyscy Jego aniołowie, wszyscy słudzy, pełniący
Jego wolę.

(J 1, 47-51)

Jezus ujrzał, jak Natanael zbliżał się do Niego, i powiedział o nim:
„Patrz, to prawdziwy Izraelita, w którym nie ma podstępny”. Powiedział
do Niego Natanael: „Skąd mnie znasz?” Odrzekł mu Jezus: „Widziałem
cię, zanim cię zawołał Filip, gdy byłeś pod drzewem figowym”.

Odpowiedział Mu Natanael: „Rabbi, Ty jesteś Synem Bożym, Ty jesteś Królem Izraela!” Odparł mu Jezus: „Czy dlatego wierzysz, że powiedziałem ci: Widziałem cię pod drzewem figowym? Zobaczysz jeszcze więcej niż to”. Potem powiedział do niego: „Zaprawdę, zaprawdę, powiadam wam: Ujrzycie niebiosa otwarte i aniołów Bożych wstępujących i zstępujących na Syna Człowieczego”.

Komentarz

W uroczystości Świętych Archaniołów nasza uwaga skupia się przede wszystkim na tym zdaniu z dzisiejszej Ewangelii: „Zaprawdę powiadam wam: Ujrzycie niebiosa otwarte i aniołów Bożych wstępujących i zstępujących na Syna Człowieczego”.

Grzech oddala człowieka od Boga. Wskutek grzechu traktujemy Boga, który przecież jest najlepszym Ojcem, tak jakby On był kimś obcym.

I nic dziwnego, że oddaleni od Boga, Źródła miłości, nie umiemy się kochać wzajemnie — że tyle wśród nas miłości fałszywej, obojętności, obcości, a nawet wrogości. A jeśli idzie o cały zjednoczony z Bogiem i kochający Boga świat duchów czystych, których nazywamy aniołami, to często zapomnieliśmy nawet o jego istnieniu.

Otóż w Chrystusie, mocą Jego Krzyża, dokonuje się nasze pojednanie z Bogiem oraz gromadzenie w jedno rozproszonych dzieci Bożych. Uwierzywszy w Chrystusa i żyjąc Jego łaską, coraz więcej sobie uświadamiamy, że jesteśmy Kościołem, wspólnotą braci i sióstr, dzieci

jednego Ojca — że do tej wspólnoty należą także poprzednie pokolenia wierzących — co więcej, że do tej wspólnoty należy także cały świat kochających Boga duchów czystych.

O tym Kościele, obejmującym poprzednie pokolenia wierzących oraz wszystkich aniołów i świętych, w podniosłych słowach mówi List do Hebrajczyków: „Przystąpiliście do góry Syjon, do miasta Boga żyjącego, do Jeruzalem niebieskiego, do niezliczonej liczby aniołów, do Kościoła pierworodnych, którzy są zapisani w niebiosach, do Boga, który sędzi wszystkich, do duchów sprawiedliwych, które już doszły do celu”. Naszą wspólnotę z aniołami podkreśla się podczas każdej Mszy Świętej w prefacji do Modlitwy Eucharystycznej. Bo liturgia Kościoła jest naszym włączeniem się w tę niewyobrażalnie wspaniałą liturgię niebieską, jaka ku czci Boga odprawiana jest przez aniołów i świętych.

Natomiast z Ewangelii dowiadujemy się, że aniołów ogromnie obchodziło dzieło ratowania ludzkości, jakiego dokonywał Jezus Chrystus. Archanioł Gabriel był zwiastunem daru Wcielenia, aniołowie są obecni nie tylko nad szopą betlejemską, ale troszczą się o Świętą Rodzinę, jej jedność i bezpieczeństwo, zarówno przed urodzeniem Pana Jezusa, jak i kiedy życie Dzieciątka było zagrożone przez Heroda. Potem czytamy o obecności aniołów na początku publicznej działalności Pana Jezusa i w Ogrodzie Oliwnym, i w Grobie Zmartwychwstałego, i w dniu Wniebowstąpienia. Aniołowie aktywnie i z radością uczestniczyli w dziele Jezusa Chrystusa, które zapoczątkowało nasz powrót do wielkiej rodziny Bożych przyjaciół. Co więcej — jak powiedział Pan Jezus — aniołowie cieszą się z każdego poszczególnego grzesznika, który czyni pokutę i jedna się z Bogiem.

Niektórych archaniołów znamy z imienia. Przypomnijmy sobie, co znaczą te imiona:

Michał — któż jak Bóg,
Gabriel — Bóg jest mocą,
Rafał — Bóg leczy.

Tak, Bóg jest Pierwszy, Wszechmocny i Kochający.

o. Jacek Salij OP